

İBADETLERİN DEĞERİ VE CENNETİN KAPILARI

Euzubillahimineşşeytanirracîm.

Bismillahirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemine hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh âlâ külli hâlin ve fî külli hîn. Vessalâtü vesselâmü âlâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn muhammedini'l-mustafâ ve âlâ âlihi ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîn. Emmâ ba'dü fe-kâle Resûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem;

آتَى بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَسْتَفْتِحُ، فَيَقُولُ
الْخَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَأَقُولُ: مُحَمَّدٌ، فَيَقُولُ: بِكَ أُمِرْتُ
أَنْ لَا أَفْتَحَ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ

Âtî bâbe'l-cenneti yevme'l-kiyâmeti fe-esteftihu fe-yekûlü'l-hâzinü men ente fe-ekûlü muhammedün fe-yekûlü bike ümirtü en lâ eftaha li-ehadin kableke.

Ahmed b. Hanbel ve Müslim rahimehümullah Enes radiyallahu anh'ten rivayet eylemişler ki Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyuruyor;

Âtî bâbe'l-cenneti. "Cennetin kapısına ben geleceğim." *Yevme'l-kıyâmeti.* "Kıyamet gününde ben cennetin kapısına geleceğim." *Fe-esteftihu.* "Ve cennetin kapısının açılmasını isteyeceğim." *Fe-yekûlü'l-hâzin.* "Ve cennetin bekçisi olan, muhafızı olan melek diyecek ki." *Men ente.* "Kimsin sen?" *fe-ekûlü.* "Ben diyeceğim ki." *Muhammedün.* "Ben Muhammedim diye adımı söyleyeceğim." *Fe-yekûlü.* "O da diyecek ki." *Bike ümirtü en lâ eftaha li-ehadin kableke.* "Senden önce hiçbir kesmeye kapıyı açmamakla emrolundum."

a. Cennetin Kapısı İlk Önce Peygamber Efendimiz'e (sav) Açılacak

Bu hadîs-i şerîften anlıyoruz ki cennete ilk girecek kimse Peygamber Efendimiz. İlk defa girecek o. Allah emretmiş kapıcısına ondan önce kimseyi almayacaksın içeri diye. Cennetin etrafı surlarla çevrili, cennet surlarla çevrili, öyle herkesin paldır küldür girmesi mümkün değil, korunan bir yer. Kapısı var, cennetin kapıları var. Bazı insanlar çok işledikleri filanca ibadetten dolayı girecek, öteki insanlar çok işledikleri falanca ibadetten dolayı girecek, oruçlular reyyan isimli kapısından girecek, her birisi belli kapılardan girecek.

Ebû Bekr-i Sıddîk *radiyallahu anh* sormuş;
“Yâ Resûlallah! Bu ibadetlerin hepsini birisi yaparsa ne olacak?”

Yani tamam çok oruç tutanlar reyyan ismi verilen oruçlular kapısından girecek, çok namaz kılanlar namaz kapısından girecek filan da yani hepsini yaparsa bir insan ne olacak? Buyurdu ki; “Hepsinden girecek.”

Allahu ekber! O zaman arkasından da ilave etti; “Sen onlardansın.” Ebû Bekr-i Sıddîk bütün kapılarından girecek bir insan.

Peki bir insan bütün kapılardan nasıl girer?

Cenâb-ı Hak isterse sokar, bütün kapılardan girer.

Bu evliyâullahın kerameti de... Mesela Somuncu Baba, Hâmidüddîn-i Aksarayî, vaaz vermiş Ulucami’de Bursa’da, kapıdan çıkarken cemaate elini öptürmüştü. Ama Ulucami’nin bir şimal kapısı var, bir batı kapısı var, bir doğu kapısı var. Doğru kapısından çıkanlar demişler ki;

“Hoca efendi kapının ağzında durdu, çıkan cemaate şıp şıp şıp ellerini öptürttü, herkes öptü elini.” Ötekisi demiş ki;

“Ya sen yanılıyorsun, doğu kapısı mı, batı kapısı mı? Biz batı kapısından çıkmıştık oradaydı hoca efendi.”

Yok doğuydu yok batıydı... anlaşılmış ki hem doğu kapısından çıkanlara el öptürmüş hem batı kapısından çıkanlara. Bir de öbür taraftan ötekisi gelmiş, demiş ki;

“Ya ben arka kapıdan çıktım, kuzey kapısından çıktım, kıbleye karşı olan kapıdan çıktım, oradaydı.”

Anlamışlar ki yani evliyâullahın kerâmetlerinin bir cinsi de böyledir; birkaç yerde görünebilir, aynı anda birkaç işi yapabilir.

Allahu ekber!.. Nasıl oluyor?

Sen de evliyâ ol öğren. Nasıl oluyorsa oluyor. Oluyor, olduğu kesin ama nasıl olduğunu fizik kitapları yazmıyor. Kimya kitabında da yok, baktım ben meseleye. Ne fizikte var ne kimyada. Sadece tasavvuf kitaplarında yazıyor bunları. Tabii hadîs-i şerîflerde var buna benzer şeyler. İşte burada bu konuda söylediğim söz gibi, Ebû Bekr-i Sıddîk cennetin bütün kapılarından girecek.

Açıklaması nasıl?

E dünyada oluyor böyle şeyler. Cenâb-ı Hak hepsinden sokacak.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi Rabbimiz'in sevdiği bütün güzel ibadetleri yapıp, bütün güzel huylara sahip olup, cennetin her kapısından girenlerden eylesin.

Çok mu büyük laf söylüyoruz, çok mu büyük istiyoruz?

E Allahu ekber, en büyük, Allah en büyük olduğuna göre en büyüğünden istiyoruz, her şeye kâdir, dilerse verir. Dilerse bizi ıslah eder. Çamura batmışız, zifte bulaşmışız, pisenmişiz, kirlenmişiz; içimiz de kirli dışımız da kirli, kalbimiz de fesat, aklımız da yamuk, düşüncelerimiz de acayip; sinirleniriz, kırarız, döveriz, vururuz, kırarız, günah işleriz..

b. Sonucu Bildiğimiz Halde Yine de Günahkar Olmak

Sübhanallah! Günah makinesi gibi adamlarız. Her işimiz hata, her işimiz kusur, nasıl düzeleceğiz bilmem. Yaşlar geçiyor, ömürler bitiyor, hâlâ düzeleceğiz, hâlâ düzeleceğiz diye hem ümidimizi kesmiyoruz hem bir taraftan da adam da olmuyoruz, olamıyoruz, olmuyor. Şeytan her seferinde bizi [yeniyor.] Tutuşuyoruz şeytanla güreşe, bu sefer seni yeneceğim, seni melun kör şeytan seni filan.. Bir oyun, bakıyoruz güp minderde sırtımız

yere gelmiş, yine yeniyor. Şeytan yeniyor, haydi bu sefer nefisle mücadele edelim. Nefisle mücadele ederken nefis pat yere vuruyor yeniyor.

Biliyoruz iyi huyları yapamıyoruz, biliyoruz kötü huyları yakamızı kurtaramıyoruz, ibadetleri biliyoruz kaçırıyoruz, günahları biliyoruz bulaşıyoruz. Yani helâk olma durumuna gelmiş durumdayız.

Allah'ın çok iyi kulları var, bütün ömrünü ibadetle geçirmiş de yine Allah'tan korkmuşlar, geceleri ağlamışlar hüngür hüngür, tesbih çekmişler; bizim halimiz ne olacak?

Allah'tan ümit kesmek yok hocam.

Evet, doğru, *lâ taknatû min rahmetillah*.¹ “Ey kullarım, ey günah işlemiş kullarım, ey nefislerine zulmetmiş, kendilerini tehlikeye sokmuş, cehenneme atılma durumuna getirmiş kusurlu, günahkâr kullarım!” *Lâ taknatû min rahmetillah*. “Allah'ın rahmetinden ümidi kesmeyin.”

Çıkmadık canda ümit vardır. İnşallah biz de adam oluruz. Allah'ın sevdiği büyük adam oluruz inşaallah.

Benim oğlum paşa olacak.

Paşa olacak da ne olacak?

Paşa olmasın da Allah'ın sevdiği adam olsun. Omuzda rütbeler, burunlar havada, göğüsler kabarık, rap rap rap... Ama burun havada oldu mu Allah sevmiyor, kibirli insanı Allah sevmiyor, kalbinde zerre kadar kibir olanı Allah sevmiyor, kalbinde zerre kadar kibirlilik olan kimseyi Allah cennete sokmayacak. Mütevazi olmak şart, boynu bükük olmak şart, yalvarmak şart, haddini bilmek şart.

Allah yardımcımız olsun. Yâ Rabbi yardım eyle! *Einnâ âlâ edâi zikrike ve şükrike ve hüsnü ibadetike yâ rabbi.* "Zikrinde, şüküründe, güzel kulluğunu yapmakta bize yardım eyle yâ Rabbi..."

Âhiru mâ tekelleme bihî ibrâhimu hîne ulkiye fi'n-nâri hasbiyallâhu ve ni'me'l-vekîl.

İbn Asâkir ve Hatîb-i Bağdadî, Ebû Mesud el-Bedri'den rivayet etmişler ki, İbn Abbas'tan da Ebû Hüreyre'den de rivayet var. İbrahim *aleyhisselam* ateşe atılırken en son söylediği söz... Ateşi yakmışlar, alevler 'har har har' havalara çıkıyor, dumanlar göğü kaplamış. Yakalamışlar, İbrahim *aleyhisselâm*'ı ateşin içine atacaklar, cayır cayır yanacak. Mahkûm. Öldürmeye karar vermişler, öldüre-

cekler. Ateşi onun için yakmışlar. İbrahim *aleyhisselâm*'ı ateşe atacaklar. En son anda o ölüm sırasında ne düşünür bir insan? Tam böyle ateşin yanına getirmişler, atacaklar; ne düşünür, ne söyler?

Bakın ne söylüyor İbrahim *aleyhisselam*, ateşe atıldığı zaman en son söylediği söz: *Hasbiyallah ve ni'me'l-vekîl* demiş.

Hasbiyallah ne demek? *Ve ni'me'l-vekîl* ne demek?

Hasbiyallah, "Allah bana yeter." demek. "Ben Allah'a tevekkül ettim, Allah bana yeter. Yardımına erişir. Başkasının yardımına ihtiyacım yok. Kimseden korkmam. Kimseye aldırmam. Ben Allah'ın tarafındayım. Allah beni korur. Allah bana yeter." demek. *Hasbiyallah* veya *Hasbünallah*.

Hasbünallah ne demek?

"Allah bize yeter." demek.

Hasbiyallah ne demek?

"Allah bana yeter." demek.

We and I gibi. Yani farkı bu.

Estağfirullah. “Yâ Rabbi! Ben senden tevbe istiyorum.” *Estağfirullah ve etûbu ileyh.* *Nestağfirullah ve netûbu ileyh.* “Biz istiyoruz ve sana biz tevbe ediyoruz.” Yani e, “I” demek. Ne, “biz” demek.

Hasbiyallah; “Allah bana kâfidir, başka yardımcı mı ararım, düşünürüm, isterim? Yeter O bana!” Hasbünallah; “Allah bize yeter.” demek. Nâ olursa “bize” demek.

Hasbiyallah demiş. Bir de demiş ki;

Ve ni'me'l-vekîl. “Ne iyi vekildir O!”

c. Allah Ne Güzel Vekildir

Birisini vekil tayin edersen, avukat; senden dünyanın parasını ister, senin ciğerini söker. “Tek ciğer sana yeter, ver bir ciğerini bana!” Çatır çatır kopartır, alır ciğerini... “Kazanayım” diye parayı herife verirsin. On dan sonra gider, karşı tarafla anlaşır, sana oyun oynar...

Böyle vekil yerin dibine batsın! Bir daha da çıkmasın! Böyleleri yok olsun! Allah şöyle namuslu, hayırlı, hakkı söyleyen dürüst [vekil-ler] nasip etsin.

Kime dayandıysak yıkıldı. Kime el uzat-tıysak elimiz boşa kaldı. Bütün yardım edici-lerin yardımları tükendi.

Hasbiyallah ve ni'me'l-vekîl. Allah bize yeter. Ne iyi vekildir Allah... Allah'a tevekkül ettin de O'nu vekil edindin mi, "Yâ Rabbi! Seni vekil edindim!"; yeter. Çünkü Allahu Teâlâ hazretleri adaletlidir. Her yaptığı şeyi güzel yapar. Lütufkârdır. *Ekremü'l-ekremîn'*dir. *Erhamü'r-râhimîn'*dir. *Cemîl'*dir, güzeldir. Güzeller güzelidir. Her güzelliği ya-ratmıştır. Her şeyi güzeldir. Cömerttir. Lütfu çoktur. İhsanı boldur. Hazinesi sonsuzdur. Bizden bir şey istemiyor. Ne istiyor bizden?

"Güzel kulluk yapın." diyor. Kendisinin verdiği güçle, kuvvetle, imkânla, imanla "Ya-muk iş yapmayın, doğru düzgün iş yapın, güzel kulluk yapın." diyor.

"Yemeyin" mi diyor? "İçmeyin" mi diyor?

Demiyor. "Yiyin, için kullarım..." *Külû,* "yiyin" demek.

Ve'srebû. "İçin."

Şarap değil, güzel şeyler...

“Yiyin, için... Yemekleri, meyveleri yiyin. Meşru, güzel meşrubatları için...”

Ve lâ tûsrifû. “İsraf etmeyin.” diyor.

“Yiyin, için.” diyor. “Yemeyin, içmeyin!” demiyor.

“Hocam bazen de ‘yemeyin’ diyor. İşte oruç...”

İşte oruç ama iftar sofrası nasıl?

Padişahın sofrasından güzel! Eski zamanda padişah senin bu iftar sofrası kadar sofraya sahip miydi acaba?

Şüpheliyim... Her şey var; meyveler, mangolar, muzlar, üzümler, buzdolabından çıkmış... Yutkunup duruyorsun. İftar vaktinin keyfine doyum olmuyor.

Allah hem oruç tutturuyor hem de iftar vaktinde bir ziyafet çekiyor ki oruç tutmasan da zaten günün bazı saatlerinde aç duruyorsun. Aç durma saati biraz uzun oluyor, o da vücuduna fayda. Nedir yani... Hep bizim faydamız için.

Bizden bir şey istemiyor; kulluk istiyor. “Kullarım, yamuk yürümeyin, doğru yürüyün.”

diyor. “Eđri bğgrü yollara sapmayın, dosdoğru yolda yürüyün. Çünkü doğru yolda yürürseniz adresi bulursunuz. Bu yoldan dosdoğru yürü. Gidersen sonunda cennete varırsın.”

d. Ömrü Boşa Yaşamamak Doğru Yolda Olmak

Niye “Dosdođru yürü.” diyor?

Başka yola saparsan cennete gitmezsin. Saptın çünkü... O sokak değil. Çıkmaz sokaklara sapıyor. Ondan sonra burnu duvara dayanıyor. “Haa, burası çıkmaz sokakmış!” Önceden demedik mi sana? Kitaplar yazmadı mı oranın çıkmaz olduğunu?

Ömrü yaşıyor yaşıyor yaşıyor, bitiriyor; ihtiyarlıkta kafasını gidiyor, duvara vuruyor. Niye kafasını duvara vuruyor?

“Tüh ya! Ömrü yanlış geçirmişim!” diye.

Tabii ya, kitaplar yazmadı mı? Gençliğinde bu lafları duymadın mı? İhtiyarların feryadını işitmedin mi? “Biz ömrü böyle geçirdik, siz yapmayın!” demediler mi?

Dediler ama sen de aynı hatayı işledin, aynı yolda yürüdün. Tabii vurursun kafayı... Taştan taşa vuruyor. “Ah benim kafam!” Kafa-

sını yumrukluyor... Geçmiş ola... Ömür bitti. Hata işledi. En son anda Firavun bile pişman olmuş. Firavun bile! Çok dinsiz filozoflar var, en son zamanda pişman olmuşlar. Şeytan kandırmış kandırmış, aldatmış aldatmış, en sonunda artık öleceği zaman aklı başına geliyor. Gelir tabii. Çünkü gözünden perdeler kalkıyor; “Aa! Vay be! Vaziyet hiç de benim düşündüğüm gibi değilmiş. Eyvah! Hapı yuttuk!” Zebaniler bekliyor, topuzlar ellerinde... “Ay! Anacığım kurtar beni!” Ne anan kurtarır ne baban kurtarır. Eğer padişah olsan, hükümdar olsan, Firavun olsan, Nemrut olsan, orduların bile kurtaramaz! Hiçbir şey kurtaramaz! Hapı yuttun! Şeytan kandırdı, ömrü bitirdi, imtihan bitti.

“Kalemleri kaldırın!”

“Hocam bir kelime daha...”

“Sıfır atarım ha... Ver kalemi!”

Çatır çutur...

“Vermeyenin kağıdını vermiyorum.”

Neden?

İmtihan bitti, sen hâlâ yazıyorsun. İmtihan bittikten sonra talebe hevesleniyor; “Dur hocam, bir satır daha...”

İmtihan saatinde ne yaptın?

Allah bize uyanıklık versin.

Uyanamıyoruz, uyanamıyoruz, uyanamıyoruz... Bir kusurumuz var, Allah yardım etmiyor, toparlayamıyoruz. Her gün tevbe ediyoruz, ertesi gün yine günah işliyoruz. Kusurumuzdan... Sağlam duramıyoruz. Yapıştırıyoruz, tutmuyor. Ne biçim yapıştırıcı?

Parça parçayız. Parçalarımızı yapıştırıyoruz, tutmuyor, kurumuyor. Japon yapıştırıcısı mı alacağız, lehim mi?

Lehim de tutmuyor.

Benim gözlüğün şurası kırıldı; lehim tutmuyor. Titanyum madenindenmiş; tutmuyor. Sıradan bir maden olsa neyse... Acayip bir maden. Tutmuyor. Hadi bakalım, lehim tutmaz, yapışmaz, toparlanmaz. Zaten yapıştır-san ne olacak? Yapışmış bir şey, uyduruk kaydırık, tamir edilmiş bir şey...

Tertemiz kullansak ya, çocukluğumuzdan beri... Çocuklara imrenmek lazım. Hafız Müc-

teba, Cihan... Maşâallah, daha yepyeni, hayata yeni başlıyor. Ne güzel! Keşke ben de yeni başlasam da hiç namazımı bırakmasam, hep orucumu tutsam, Kur'an'ı ezberlesem, Allah'ın sevgili kulu olsam. Onların elinde imkân var. Biz imkânları bitirmişiz.

Bizimki de bitmemiş.

Neden?

Allah;

لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ

Lâ taknetû min rahmetillah buyuruyor. “Allah’ın rahmetinden ümidi kesmeyin!”²

Gayret edersek yardım eder.

İnşaallah gayretli olalım. Dikkatli olalım. Allah’ın rızasını kazanmaya gayret edelim. *Hasbiyallah ve ni’me’l-vekîl...*

Şeytan var, çok kurnaz. Nefis var. Dünyanın lezzetleri var, dizilmiş önüme, aldatmaya çalışıyor. *Hasbiyallah ve ni’me’l-vekîl*. “Allah yeter bize, ne iyi vekildir!” Biz de Allah’a dayanırız, Allah bizi korur. Bu süslü, aldatıcı dünyadan, zevkli, keyifli, eğlenceli, barlı,

² 39/Zümer, 53.

pavyonlu, televizyonlu, şarkılı, türkülü... “Ah anam, yandım anam...” Dambır dumbur, zımbır zımbır, şıkır şıkır, fıkır fıkır... Allah bizi korursa korur. Korumazsa hapı yuttuk.

Millet, şöyle televizyondan manzarayı seyret... Aç TGRT’yi ve TRT’yi. Aç; saz, söz, eğlence... Herkesin aklı fikri o. Hiç âhiretten, ölümden, imandan, Kur’an’dan tarafa yanaşacak gibi görünmüyorlar.

İnşaallah düzelirler. Allah ıslah eylesin.

Üçüncü hadîs-i şerîf:

Âhiru mâ edreke’n-nâsu min kelâmi’n-nübüvveti’l-ûlâ. İzâ lem testahyî fasna’ mâ şî’te.

Aynı râviden, Ebû Mesud el-Bedrî’den İbn Asâkir rivayet etmiş. Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz;

“İnsanların eski peygamberlik kelâmlarından en son kulağında kalan hatıra söz, hikmetli güzel söz, eski peygamberlerden intikal etmiş akılda kalan en güzel sözlerden birisi...”

Ne?

e. Allah'tan Korkup Haya Etmek

İzâ lem testahyî fasna' mâ şî'te. "Allah'tan korkmazsan, haya etmezsen, ne yaparsan yap artık..."

Bunlar hep hayasızlıktan oluyor. Korkmuyor, Allah'tan utanmıyor. Haya etmiyor. Allah'ın nimetini yiyor, Allah'a isyan ediyor. Allah'ın verdiği sıhhatle yaşıyor, günahlara koşturuyor. Gücü kuvveti var, vücudu sağlam, sağlamlığı Allah vermiş, günaha koşuyor. Allah yaratmış, şeytana itaat ediyor. Rahman yaratmış, şeytana tapıyor. Allah besliyor, Allah'a isyan ediyor. Allah güç kuvvet vermiş, günahlara koşturuyor, hayırlı işlere koşturmuyor. Parayı bile Allah veriyor.

"Hadi oradan! Parayı ben kazanıyorum! Dükkân açtım, sabah erken gidiyorum. Kaçak kadar çalışıyorum..."

Her dükkân kâr ediyor mu? Her dükkân kar ediyor ama her tüccar sermayesini arttırıyor mu? Rahat yaşıyor mu?

Top atanların sesini duymuyor musun?

Türkiye'de kaç tane tüccar dükkânı kapattı. Kaç tanesi yurt dışına kaçtı...

Sen mi kazanıyorsun?

“Ben becerikliliğim ve özel kabiliyetlerim dolayısıyla kazanıyorum.” diye gazetelere beyanât vermiş nice insanlar gördük. Para kazandığı zaman öyle diyordu. Karun da öyle demiş: “Bütün bu mallar, mülkler benim bilgimden dolayı. Ben kazandım.”

إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي

*Innemâ ûtîtuhû alâ ilmin indî.*³ “İlmim var, bilgim var, hünerim var; ondan kazandım.”

Görürsün sen yarın... Yarın görürsün, bakalım ilminden mi kazanmışsın, neden istifade ediyormuşsun... Eviyle beraber yerin dibine geçirince, hadi bakalım, ilmin seni kurtarsın!

Her şey Allah’tan. Ama millet anlayamıyor. Kendisi yaptı sanıyor. “Kendim kazandım.” diyor. Dilenci geldiği zaman diyor ki;

“Ben kazandım. Çalıştım, kazandım. Sen de kazan.”

Tamam ama sen de hayrını hasenâtını yap. Bazen çalıştığı halde kazanamayanlar,

³ 28/Kasas, 78.

hatta senden çok çalıştığı halde şu kadarcık para kazananlar var. Sabahtan akşama Mildura'da güneşin altında çalışmanın kolay olup olmadığını iki günlük sıcaklıkta Mildura'yı bilmeyenler bile anlayabilir. Bilenler de; "Tamam hocam, ne kadar güzel söyledin!" der. Kolay mı o sıcakta tarlada, güneşin altında çalışmak?

Ne kadar para alıyor... Yine o iyi. Yine "İyi para alıyorum." diyor. O kadar alamayan düz ameleler var. Mühendis oturduğu yerden parayı cebine akıtıyor. Genel müdür; "Benim ilmim var, aklım var." cebine para akıyor. 10 tane, 20 tane, 30 tane amelenin parası kadar para alıyor. Öteki zavallı akşama kadar çalışıyor, çok az para alıyor.

Allah bize nimetlerinin kıymetini bilip şükrünü eda etmeyi nasip eylesin. Keserse hiçbir şeyimiz kalmaz. Muslukları kapattı mı, sağlık musluğunu kapattı mı hapı yuttun.

Niye?

"Elimi kaldıramıyorum hocam, felç oldum! Ağzımı kıpırdatamıyorum hocam, yamuk!"

Doğru düzgün konuşamıyor; felç gelmiş. Yüzün yarısına felç gelmiş, bir gözü açılıyor bir gözü açılmıyor, o kadar. Beyninde bir damar bir yerinden bir tıkanıklık oluyor; felç. Gitti... Felç oldun mu gittin. Yok, felç olmadın da aklın gitti, yine gittin. Turp gibi adam ama zırdeli, divâne. Ne yapıyorlar?

Zincirlere bağlıyorlar. Zarar verdi mi zincirlere bağlıyorlar. Yirmibirinci yüzyılda da mı?

Evet. Hele bir git bakalım tımarhanelere... Zararlı, muzır deliyse nasıl zincirlere bağlamışlar, karyolaya bağlamışlar, gör. Akıllı usluysa, başına huniyi ters çevirip de kıyıda kenarda şiir okuyorsa, zararsızsa bir şey değil. Ama bir de zararlıysa zincirlere vuruyorlar.

f. Türkiye Ekonomi ve Siyaseti

Akıl gitti mi işe yaramaz. Sıhhat gitti mi işe yaramaz. Servet gidiyor bazen, adam sağlam, akıllı; servet gitti, gemisi battı, şöyle oldu, böyle oldu, bir adam kandırdı... Piyasada bir dalgalanma oldu, Amerika bir oyun etti, Japonya ikinci oyun yaptı, derken paralar bir gecede gitti. Çiller karar aldı, Mesut Yılmaz şöyle yaptı, böyle yaptı...

Olmuyor mu?

Çiller'in aldığı kararlar insanları bir gecede servetinin üçte ikisini kaybetti. Bir gece önce tedbir alsaydı, başka esaslara bağlasaydı parasını ne kadar alacak idiyse bir gece sonra Türk parasıyla serveti üçte bire düştü. Üçte ikisi servetini bir anda bir kalemde Çiller çaldı. Çiller'in kararları...

Oyuncak değil, gerçek bunlar. Ama millet idrak etmiyor. Millet zararın kimden geldiğini anlamıyor. Türk ekonomisi durdu. Durmaktan öte geriliyor. Hâlâ "Başka seçenek yok, ille bu hükümet olacak!"

Neden?

"Gerici hükümet gelir."

Gerici hükümet gelince geldiği zaman havuz dolmuştu, zenginlemiştin. İlericilik gericilikten senin maksadın ne? İleriye gidip de batağa mı batmak istiyorsun?

Oradan ileri gidilmez işte. Geri geri git, toparla kendini. Kendine fayda veren adamı bil. Fayda veren adamı hapse tıkıyor, hatta sallandırıyor, asıyor. Zarar veren adamı alkışlıyor. Ordu peşinde, yönetim peşinde, asker-

ler peşinde, hâkimler peşinde, kara cübbeliler peşinde; herkes şak şak da şak şak, şak şak da şak şak... Her köşe başında şakşakçı...

Neden?

Memleketi batırıyor.

Ya sen de batıyorsun! Geminin içinde sen de varsın!

“Olsun, ben tedbirimi aldım. Memleket batınca öbür tarafa atlayacağım, paçayı kurtaracağım.”

Öyle düşünüyor. Serveti İsviçre’ye [vesaireye] kaçırmış. Batarsa batsın. Başka şirketlerle de ilişkilerini kurmuş. “Türkiye’deki ne olursa olsun...” diyor.

Allah hepimize akıl fikir versin.

Malımızı bile koruyamıyoruz. Hani milletçe dindar olamadık, maddeciler olduk; para para para... Başka bir şey yok. Parayı da koruyamıyor. Serveti de koruyamıyor. Çaldırıyor. Çalanı da başına oturtuyor. Başına tabla yapmış. Tablanın üstüne ipek minderler koymuş. Herifi oraya oturtmuş. “Sen benim başımın üstündesin.” diyor. Onu da düşürmemek için kafasıyla türlü numaralar yapıyor. Tepesindeki tepsiye

oturmuş olan adamı düşürmemek için... Kari-
katürünü yapacak olsan, Türkiye'nin manzara-
sı bu! Hırsız baş tâcı etmiş, kafasında gezdiri-
yor. Allah uyandırısın. İyilere fırsat versin. Kö-
tülerini def etsin. Ama âhir zamanın alâmetleri
ne? Kötüler başa geçecek, iyiler ayaklar altın-
da kalacak. Değer hükümleri değişecek. Ya
âhir zamansa? Ya kısa bir zaman sonra kıya-
met kopacaksa? Millet hiç, ondan da gafil!
Hayvanlar gibi, biraz sonra kesileceğini bilme-
yen hayvanın otlaması gibi öyle geziyorlar.
Geziyoruz. Dayımız, amcamız, çocuğumuz,
yeğenimiz, torunumuz, arkadaşımız, komşu-
muz, tanıdığımız kimseler...

Durum böyle mi? Aynen böyle. O zaman
vaziyet çok vahim! Allah yardım eylesin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

1 Safer 1421 / 06.05.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak
için tıklayınız.](#)

